

Dan pomirenja

Ključni stih: “*U sedmom mjesecu, deseti dan toga mjeseca, postite i ne obavljajte nikakva posla: ... Jer toga dana nad vama se ima izvršiti obred pomirenja da se očistite od svih svojih grijeha te da pred JAHVOM budete čisti.*”

— 3.Mojsijeva 16: 29, 30
Izabrani tekstovi:

3.Mojsijeva 16: 2-9, 11-19, 27-34

odjeljak Prebivališta — da izvrši okajanje za grijehе nacije. Kako bi vodio službe ovog posebnog dana, veliki svećenik, Aron, nije bio odjeven u svoju uobičajenu “odjeću časti i ukrasa”, već u posvećenu odjeću, koja je bila od bijelog lana.—2.Mojsijeva 28: 2-39; 3.Mojsijeva 16: 4

Aronu je naloženo da nabavi junca i jarca za žrtve pomirbe. Junca je priskrbio sam Aron i trebao je biti zaklan u dvorištu Prebivališta kao žrtva okajnica za njega i za njegov dom. Loj od junca trebalo je spaliti na Mjedenom

DANAŠNJA LEKCIJA

odnosi se na službe Prebivališta koje su se obavljale na izraelski godišnji Dan pomirenja, kako je zapisano u 16. poglavlju 3.Mojsijeve. Ova izuzetno važna služba dogodila se desetog dana sedmog mjeseca židovske vjerske godine. Smatralo se to najsvečanijim događajem cijele godine, danom na koji je veliki svećenik ulazio u Svetište nad svetištima — najdublji

žrtveniku. Zbog velike količine loja u juncu, vjerojatno je vatra bijesno gorjela i izvijao se gust oblak dima pred očima onih vani.— 3.Mojsijeva 16: 3, 5, 6, 25

Aron je tada trebao napuniti kadionicu užarenim ugljenom izvađenim iz vatre na Mjedenom oltaru i unijeti ga, zajedno sa miomirisnim tamjanom, u Svetište, prvi odjeljak Prebivališta. Kadionicu je trebalo postaviti na vrh Zlatnog oltara i po njoj poškropiti tamjan kako bi proizveo dim slatkog mirisa, koji je prodirao iza druge zavjese u Svetište nad svetištima. Kad je to pomno obavljeno, Aron je mogao sigurno ući u Svetište nad svetištima i nastaviti sa završnim činom pomirenja. Ondje je trebao poškropiti krvlju junca na vrhu i ispred Pomirilišta.—vss. 12-14

Izvan Prebivališta, iza tabora koji ga okružuje, trebala je biti još jedna vatra. Tamo je trebalo spaliti loše dijelove junca — kožu, meso i nečist. Ovaj je prizor bio otvoren za pogled svih Izraelaca koji su se utaborili oko Prebivališta i jasno ga je razlikovao od ostalih žrtvenih obreda Dana pomirenja, koji su bili zaklonjeni lanenim zastorima koji su okruživali Dvorište Prebivališta i ograđenu prirodu Svetišta i Svetišta nad svetištima. Tako je završeno prinošenje junca.—vs. 27

Sljedeći je prinesen jarac kao žrtva za grijeh. Trebalo ga je uzeti od izraelskog naroda u tu svrhu i iznijeti pred Gospodina na vratima Prebivališta. Gospodnji jarac zaklan je u dvorištu Prebivališta, a njegova je krv unešena u Svetište nad svetištima i poškropljena na isti način kao što je to učinjeno s krvlju junca. Njegova koža, meso i nečist su također spaljeni izvan izraelskog tabora.—vss. 15, 27

Pavao je napisao da se “sve to, kao pralik, događalo njima [Izraelcima], a napisano je za upozorenje nama.” Oni su bili “sjena budućih dobara” i “boljih žrtava”, usredotočenih na Isusa.—1.Korinćanima 10: 11; Hebrejima 10: 1; Hebrejima 9: 23